

ସତ୍ୟବାଣୀ

THE VOICE OF TRUTH

Jan & Feb, 1999

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001

Ph. 0884 - 63722

Vol. 4 Jan & Feb, 1999 No. 1

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

FREE!

FREE!!

FREE!!

Study the Bible in the quiet of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to:

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟ ବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL. - I KAKINADA JAN. - FEB. - 1999

ପ୍ରାର୍ଥନା

(PRAYER)

ନୂତନ ନିୟମର ଉପାସନାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନ୍ୟତମ ଅଂଶ ।
ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଏକସିଦ୍ଧ
ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିମଗ୍ନ ହେଉଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନ
ପରେ ୨ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଏ, “ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ
ମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ, ଶେଷୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହି ହୋଇ ରହିଲେ ।” [କ୍ରେରିତ
୨ : ୪୨] । ଏହି ବାକ୍ୟ ଆଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ
ଜୀବନ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅର୍ଥ ଧ୍ୟାନ, ବିନତି, ନିବେଦନ ପ୍ରଭୃତି ସରଳ
ଭାବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବା । ଏହା କେବଳ ଉପା-
ସନାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୈନିକ
ଜୀବନର ଏକ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ । ପାଉଲ ଲେଖନ୍ତି “ସବୁ ପ୍ରକାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ନିବେଦନରେ ସବୁଦିନ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କର, ପୁଣି ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକାନ୍ତ ଉଦ୍ୟମ ଓ ନିବେଦନ
କରିବାରେ ଜାଗି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” [ଏଫିସୀ ୬ : ୧୮ ।
“ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” ବୋଲି ସେ ଥେସଲୋନିକା ମଣ୍ଡଳୀକୁ
ଆଦେଶ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ୨ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ।

୧: ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵର ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଏକ ବରଦାନ ।

ଅଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବରଦାନ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଈଶ୍ଵର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଈଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ ତାହା ହେଲେ ସେ ଶୁଣନ୍ତି ।” [ଯୋହନ ୯ : ୩୧] । ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଦିଆଯାଇଅଛି :—ଈଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା । ଜଣେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରି ପାରଥାଏ । ପାପୀମାନେ କି ପାପକ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ? ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟର ପାପକ୍ଷମା ହୁଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ । [ମାର୍କ ୧୬ : ୧୬] । ମନୁଷ୍ୟ, ବିଶ୍ଵାସ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବ୍ୟର୍ଥ, କାରଣ ତାହା ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣରୁ ଜାତହୁଏ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ ବିନା ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସ ଜାତହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ଯୋହନ ୨୦ : ୩୦, ୩୧ ଓ ରୋମୀୟ ୧୦ : ୧୭ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଜାଣିପାରୁ ।

ନୂତନ ନିୟମର ପୃଷ୍ଠା ଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ପ୍ରାର୍ଥନା” ପଦ କେବଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଆଜ୍ଞାବହତା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ । [ଗାଲତ ୩ : ୨୬, ୨୭] । ତେଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ପିତା” ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁ । [ରୋମୀୟ ୮ : ୧୫] । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାରେ, ତେବେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ ଓ ଅଶ୍ରୀଷ୍ଠିୟାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପାର୍ଥକ୍ୟ କଅଣ

ରହିଲ ? ଉପସ୍ଥଳ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିପ୍ତାନମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ବରଦାନବୋଲି ଜାଣିପାରିଲୁ । [ଏଫସ ୧:୩]

୨: ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ଆଶୀର୍ଷର କୋଷ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିନତି ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାପ ଯେ ଗୁଁ ଅଗାଧ ବ୍ୟବଧାନ ଥିବାରୁ ଅନୁମୋଦନ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚି ନପାରୁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ! ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରୁ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ହେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ରଗଣ, ତୁମମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଅଛି । କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପକରେ, ତାହାହେଲେ ପିତାଙ୍କ ଗୁମୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜଣେ ସମସ ବାଦୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହି ଧାର୍ମିକ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।” [୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୧, ୨] । ‘କାରଣ ଏକ ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ।’ [୧ମ ତିମଥ ୨ : ୫] । ଅତଏବ ଆନୁମୋଦନ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୩: ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ଯୋହନ ୪ : ୨୪ ପଦରୁ ଆନୁମୋଦନେ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟର ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକବୋଲି ଜାଣିପାରୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପସନାର ଅଂଶ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆନୁମୋଦନେ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା

କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । “କାରଣ ମୁଁ ଯଦି ପରସ୍ପାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ
 ତେବେ ମୋହର ଆତ୍ମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ । କିନ୍ତୁ ମୋହର ବୁଦ୍ଧି
 ଫଳସ୍ଥାନ ହୁଏ । ତେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଅଣ ? ମୁଁ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରିବି, ପୁଣି ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଫୁଟ-
 ଗାନ କରିବି । ପୁଣି ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ଫୁଟଗାନ କରିବି ।”
 [୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୪ : ୧୪, ୧୫] । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବୁଦ୍ଧି,
 ବିବେକ, ନମ୍ରତା ସହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା
 ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଜାଣିପାରୁ । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧ
 କୌଣସି ନିବେଦନ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟନୁହେଁ । ଥରେ ତାହାଙ୍କ
 ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅଜବ ବିନତି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରରେ ଓଡ଼ି
 କହିଥିଲେ, “ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ମାଗୁଅଛ, ତାହାଜାଣୁ ନାହିଁ ।
 ମୁଁ ଯେଉଁ ପାତକରେ ପାନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ସେଥିରେ କି
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରିପାର ?” [ମାଥୱ ୨୦ : ୨୨] । ପୁନଃବାର
 ସେ କହନ୍ତି, “ .. ଆତ୍ମର ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ଵ-
 ରଙ୍କ ପରସ୍ପା କରିବ ନାହିଁ ।” [ମାଥୱ ୪ : ୭] ।

ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା” ବା (ନମ୍ଭୁନା
 ପ୍ରାର୍ଥନା) କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ । [ମାଥୱ ୭ : ୯-୧୦] । କାରଣ
 ଯେଉଁ “ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ” ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସାରିଅଛି, ତାହାର
 ସ୍ଥାପନ ନିମନ୍ତେ ବିନତି କରିବା ହାସ୍ୟସ୍ଵଦର ବିଷୟ । [ଏକ୍ସା
 ୧୨:୨୮] ।

୪: ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଧନ୍ୟବାଦ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବା
 ଆବଶ୍ୟକ । “କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ
 ବିଷୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଦ୍ଵାରା ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ନିବେଦନ ସବୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ ।” [ଫିଲିପି ୪ : ୬] ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
“ଅତଏବ, ପିତର କାରବାରରେ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲେ, କିନ୍ତୁ
ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ଵାରା ଏକାଗ୍ର ଭାବରେ କ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ପ୍ରେମରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଉଥିଲା ।” [ପେରିତ ୧୨ : ୫] ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ନେତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନୀତ ହୋଇଅଛୁ । [ରେମୋସ୍ ୧୩ ପଟ] ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।
“ଅତଏବ, ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ଆପଣା ଯେ ମାପ ସ୍ଵୀକାର କର ।
ପୁଣି ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଧାର୍ମିକ
ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନକରେ ।” [ଯାକୃବ ୫:୧୭]

ଗେର୍ଗୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବ-
ଶ୍ୟକ । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଅଣ କେହିପୀଡ଼ିତ ? ସେ ମଣ୍ଡଳୀର
ପ୍ରାର୍ଥନା ମାନଙ୍କୁ ଉକାଳ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୈଳ ଲଗାଇ
ତାହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନାକରନ୍ତୁ । ବିଶ୍ଵାସଯୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେହି ଗେର୍ଗୀକୁ
ରକ୍ଷା କରିବ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଉଠାଇବ, ଆଉ ଯଦି ସେ ପାପ
କରିଥାଏ, ତାହାଲେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ।” [ଯାକୃବ
୫:୧୪, ୧୫] । ମଣ୍ଡଳୀ ଅଭିଭୂତ, ସ୍ଵପରିବାର ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା
ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ।

୫: ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟକ କେତୋଟି ସତ୍ତ୍ଵ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତୁ, “ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ କପଟୀମାନଙ୍କ
ପରିତ୍ୟାଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସମାଜ
ଗୃହ ଓ ଛଳକୋଣରେ ଠିଆହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି,

ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି । ସେମାନେ ଆପଣା ୨ ପୁରସ୍କାର ପାଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଗପ୍ତ କେ ଠାରେ ପ୍ରବେଶକର, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ହାର ରୁଜକର ଗୋପନରେ ଥିବ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୋପନରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫଳ ଦେବ । ପୁଣି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟର ବିଜାଣାୟମାନଙ୍କ ପରି ଅନର୍ଥକ ପୁନରୁକ୍ତି କରନ ହୁଁ, କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ କଥା କହିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣା ଯିବ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିହୁଅନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଅଣ ପ୍ରୟୋଜନ - ମାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଈଶ୍ଵର ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।” [ମାଥୂଜ ୭ : ୫-୮] । “କାରଣ ଯେବେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମାକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।” [ମାଥୂଜ ୭ : ୧୪-୧୫] ।

ଦୈନିକ ଜୀବନରେ ତଥା ଉପାସନାରେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଆତ୍ମ-ମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ପ୍ରଧାନଅଂଶ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବ୍ୟକ୍ତି-ଗତ ଭାବେ ତଥା ସାଦିକ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ନିୟମିତ ଭାବେ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସୁଦୃଢ଼ ଥାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ନ ଦେବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଶୀଥିଳ ହୁଏ ।

ବିଶ୍ଵାସରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ମାଗ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯିବ । ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଥିବା ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ପାଇବ ।

—J. C. CHOATE

ପାପୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ : ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ (Jesus Christ : The Friend of Sinners)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମାଲୋଚକ ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ପାପୀ ମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ” ବୋଲି ଉପନାମ ଦେଇଥିଲେ । (ଲୁକ ୭:୩୪) ଯଦିଓ ସେମାନେ ଉପନ୍ୟାସରେ ଏହି ନାମରେ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ପ୍ରକୃତରେ “ପାପୀ ମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ” ଅଟନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ଅପରାଧୀ, ଉଷ୍ଣ ଓ କୁଚକ୍ଷୁକାଣ୍ଡ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ତାହାର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । “ସମସ୍ତେ ତ ପାପୀ କରିଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଗୌରବ ରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ‘(ରୋମୀୟ ୩:୨୩)’ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଅଶୁଚି ଲୋକ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭ ମାନଙ୍କର ଧର୍ମ କର୍ମସବୁ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ଭୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପତ୍ନୀଭୁଲ୍ୟ ଜୀବ ହେଉ ଅଛୁ ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରାଧରସବୁ ବାସ୍ତୁ ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଡାଇ ନିଏ” (ଯିଶାଇୟ ୬୪:୬) ତଥାପି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ରକ୍ତଦ୍ଵାରା ପାପରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତକରି ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥିବାରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଲକ ୧୯ : ୧୦ ପଦରେ କହନ୍ତି, “କାର୍ତ୍ତିକ ଯାହା ହଜିଅଛି, ତାହା ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିଅଛନ୍ତି । “ପାଉଁଳକ ଲେଖନୀ କହେ ।” କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦରିଦ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ଧନବାନ୍ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଧନୀ ହେଲେହେଁ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ । [୨ୟ କରନ୍ତ ୮ : ୯] ଆମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁ ଓ ସତ୍ୟଶାସନ

ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାସ୍ୟାୟିକାଦ ଅଛୁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି । [୧ମ ପିତର ୧ . ୧୯ ଓ ଏଫିମୀ ୨ : ୧୧] । କାରଣ ପ୍ରେମମୟ ପିତା ଏହି ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଏହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । [ଯୋହନ ୩ : ୧୬] । ପାଉଁଳଙ୍କ ଭାଷାରେ, “କିନ୍ତୁ ଆନୁମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆନୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଗଲେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ଵର ଆନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।” [ରୋମୀୟ ୫ : ୮] । ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଇଚ୍ଛୁକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ସାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

“... କେବେ ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ସେହି ଯୀଶୁ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ କଅଣ କରିବା ?” ପିଲତଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ, ଆନୁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମକର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ ।” [ଯୋହନ ୧୪:୧୫] । “ଯେ ପୁସଠାଃର ବିଶ୍ଵାସ କରେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ସେ ପୁସକୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ହୋଧର ପାସ ହୋଇରହିଥାଏ ।” [ଯୋହନ ୪:୩୭] । ପିତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକହ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆଜ୍ଞାକହ ହେବାରୁହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକା ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ପୁସ ହେଲେ ହେଁ ଦୁଃଖ ଛେଗ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାକହ ଶିକ୍ଷା କଲେ, ପୁଣି ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞା-କାଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପରିସୀମାର କାରଣ ସ୍ଵରୂପ ହେଲେ ।” [ଏକା ୫ : ୮-୯] । ଆଜ୍ଞାକାଶମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେଁ ଅନନ୍ତଜୀବନ ସେହେତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ ଜଳ ଓ ଆମ୍ବାରୁ ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ବାକୁ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲି ଏଥିରେ ଚମତ୍କାତ ହୁଅ ନାହିଁ ।” [ଯୋହନ ୩ : ୫-୭] ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାପମୟ ଜଗତରେ
 ତାହାଙ୍କ ପରିସାରେ ସୁସମାଗର ପ୍ରକଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ
 ଦିଅନ୍ତି । [ସେମୀୟ ୧ : ୧୭] । “ସୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ
 ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କର ।” [ମାର୍କ ୧୬:୧୫] ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ
 ପାଳନକାରୀମାନେ ପୁନଃଜନ୍ମ ଲାଭକରନ୍ତି । [୧ମ ପିତର ୧:୨୨, ୨୩]
 ସୁସମାଗରର ଆଜ୍ଞାବହର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।
 “ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣା ୨ ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକଲେ ଆପଣା ୨ ପାପରେ ମରିବ ।”
 [ଯୋହନ ୮ : ୨୪] । ମନପରିତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାବହତାରେ ଅନ୍ତ ଡୁକ
 ହୁଏ । “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ନା, କିନ୍ତୁ ମନପରିତ୍ତନ ନକଲେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ବିନଷ୍ଟହେବ ।” [ଲୁକ ୧୩:୩]
 ତୁମ୍ଭାପ୍ତରେ, ସୁସମାଗର ଆଜ୍ଞାବହତାରେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
 ତାହାଙ୍କୁ ଶିଶୁରଙ୍କ ପୂର୍ବରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅନ୍ତ ଡୁକ । “ଆଉ
 ଯେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ
 ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବି ।”
 [ମାଥୱ ୧୦ : ୩୨] । ଚତୁର୍ଥରେ, ସୁସମାଗରର ଆଜ୍ଞାବହତାରେ
 ତାହାଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ପୁନଃରୁଆନର ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଜଳରେ
 ଭୁବନ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେମୀୟ ୭ : ୩-୪ ଓ କଲସୀ
 ୨ : ୧୨ ପଦରୁ ଜାଣିପାରୁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ୨ ମୁଁ
 ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ନେଲେ କେହି ଶିଶୁରଙ୍କ
 ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରେନାହିଁ ।” [ଯୋହନ ୩ : ୫] । “ଯେ
 ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ ପରିସାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ
 ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞ ପାଇବ ।” [ମାର୍କ ୧୬:୧୬] ଏବଂ
 ୧ମ ପିତର ୩:୨୧, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮ ପଢନ୍ତୁ ।]

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବାଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭରସାଯୁକ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି ।” [ମାଥୂର୍ଜ ୧୧ : ୨୮-୩୦] । ତାହାଙ୍କ ଏହି ଆହ୍ୱାନ ସ୍ୱୀକାର କର, କାରଣ ଏହା “ଦେଖ, ଏବେ ମହା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ, ଦେଖ, ଏବେ ପରିସାଧର ଦିନ ।” [୨ୟ କରନ୍ତୀ ୬ : ୧-୨] ।

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥାନର ବିଷୟ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
 (Seek those thing which are above)

ଜୀବନରେ ଆନୁମାନେ କେଉଁ ୨ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତହେବା ଆବଶ୍ୟକ ସେହି ଗୁଡ଼ିକ ଅବହେଳା କରି ଲାଘୁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆନୁମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଉ । ଜଗତର ଭୋଗବିଳାସ, ସ୍ୱାସାରିକ ଚିନ୍ତା ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ୨କୁ ବେଶ୍ଟିତ କରି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ଅବହେଳା କରି ଥାଉ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇ ଅଛୁ, ତେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେଉଁ ବାସସ୍ଥାନ, ସେହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥାନର ବିଷୟସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ପାର୍ଥିବ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ନହୋଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ମରାଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ଅଛି । ଆନୁମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସ୍ଵରୂପ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗୌରବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।” [କଲସୀ ୩ : ୧-୪] ।

ପଦ୍ମ ଉପଦେଶରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ
 ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ଗଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଆଉ ଏହି
 ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।” [ମାତୃଋ ୭ : ୩୩] ।
 ଏହି ବାକ୍ୟର ପୂର୍ବାଂଶରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେଉଁ ୨ ବିଷୟରେ
 ଆସକ୍ତ ଓ ଚିନ୍ତିତ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତି । କୌଣସି ଲୋକ
 ଦୁଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜଣଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ
 କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, ଅଥବା ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅନୁ-
 ରକ୍ତ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଗ୍ନ
 ଓ ଧନ ଉଭୟର ଦାସ ହୋଇ ପାରନାହିଁ । [ମାତୃଋ ୭:୨୭] ।

“ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଷୟ” ଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ
 ସ୍ଥାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଅନାବଶ୍ୟକ
 ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବୃଦ୍ଧି, ଧନସମ୍ପଦ
 ପ୍ରଭୃତି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସର୍ବ
 ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା “ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଷୟ” ଗୁଡ଼ିକ, ତଦ୍ୱାରା ଜୀବନର
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ।

କଲସୀ ୩ : ୫ ପଦ୍ମରେ ଆତ୍ମମାନେ କେଉଁ ୨ ବିଷୟରେ
 ମୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ପାଉଁଲ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ଯଥା:— ଶାରୀରିକ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଗୁଡ଼ାକ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟଭି-
 ଚାର, ଅଶୁଚିତା, କାମ କୁଅଭିଳାଷ ପୁଣି ପ୍ରତିମା ପୂଜା ରୂପ ଲୋଭ ।
 ଜାଗତକ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହେବାର ଫଳାଫଳ ପାପ ଓ ପାପର
 ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ରୂପ ମୁକୁଟ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ବୋଲି ଆତ୍ମମାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଅଟେ । ଜାଗତକ ବିଷ-
 ଯରେ ଆସକ୍ତ ହେବା ଲୋକେ ବିଭୂର ଦିନରେ ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି

ଜଗତକୁ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ [ଯୋହନ ୩ : ୧୭] । ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରିବୁ ।

—WAYNE BARRIER

ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନଃରାଗମନ ସମୟରେ [ଯୋହନ ୧୪:୧-୬]
(Jesus will come again, (John 14: 1-6))

- ୧] ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀସ୍ଥ ସେପରି ଭାବେ ଗଞ୍ଜାଧାରୀ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବ ହୋଇଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଭାବେ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତରଣ କରିବେ । [ପ୍ରେରିତ ୧ : ୧୦-୧୧] ।
- ୨] ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକ୍ଷୁ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ କରିବ । [ପ୍ରକା. ୧ : ୭] ।
- ୩] ପ୍ରଧାନ ଦୁର୍ଭାଗ ସ୍ଵର ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୃତ୍ୟାଦ୍ୟ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବେ । [୧ମ ଥେସ- ୪ : ୧୬ ଓ ୧ମ କରନ୍ଥୀ ୧୫-୫୨] ।
- ୪] ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । [ମାଥୁର ୨୪ : ୩୬-୪୪] ।
- ୫] ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ନିଶ୍ଚିତ, ତେଣୁ ଆନ୍ଦୋଳନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । [ମାଥୁର ୨୪ : ୪୪ ଓ ୧ମ ଥେସ ୫ : ୧୬] ।
- ୬] ଯୀଶୁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିଜ ଦୁର୍ଭାଗ ସହିତ ଆଗମନ କରିବେ । [ମାଥୁର : ୨୬ ଓ ପିତୃଦା ୧୪] ।

- ୭] ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ଯେଉଁ-
ମାନେ ମୃତ ଥିଲେ ପ୍ରଥମେ ଉଠିବେ, ତାପରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ଜୀବିତ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ମେଘମାଳାରେ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳକୁ ଯାଆନ୍ତେ ।
- ୮] ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକଳିତ ଅଗ୍ନି, ସହ ସ୍ୱର୍ଗରୁ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ, ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବହମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ । [୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ : ୭-୧୨] ।
- ୯] ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୁନଃରାଗମନ ସମୟରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକ
ଉଭୟେ ପୁନଃରୁଥିତ ହେବେ । [ପ୍ରକାଶିତ ୨୦ : ୧୨-୧୩,
ଯୋହନ ୫ : ୨୮-୨୯] ।
- ୧୦] ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ପ୍ରବଣ ଉତ୍ତପ ହେତୁ ପୃଥିବୀ
ତରଳି ଯିବ । [୨ୟ ପିତର ୩ : ୭-୧୩] ।
- ୧୧] ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃଉତ୍ଥାନ ସମୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତର
ବିଚାର କରିବେ । [୨ୟ ଜାକୋବ ୪ : ୧, ପ୍ରେରିତ ୧୭ :
୩୦-୩୧, ପିତୃଦ୍ୱା ୧୫, ରୋମୀୟ ୧୪ : ୧୨, ଉପଦେଶକ
୧୨ : ୧୪, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦ : ୧୨-୧୩] ।
- ୧୨] ଯୀଶୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ
ଠାରୁ ପୃଥକ କରିବେ । [ମାଥୁରା ୨୫ : ୩୧-୩୩] ।

୧୩] ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ରାଜତ୍ଵ କରିବେ । [ଏକ୍ସି ୫ : ୮-୯,
୨ୟ ଜାମସ୍ ୪ : ୭-୮, ମାଥୱ ୭ : ୨୧, ମାର୍କ ୧୭ :
୧୫-୧୭, ମାଥୱ ୨୮ : ୧୮-୨୦, ଯୋହନ ୫ : ୨୮-୨୯] ।

୧୪] ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟାସୀ, ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେବେ ।
[ମାଥୱ ୭ : ୨୧-୨୩, ଯିହୁଦା ୧୪-୧୫, ପ୍ରକାଶିତ ୨୦ :
୧୪-୧୫] ।

୧୫] ଯୀଶୁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟରୂପ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ସମର୍ପିତ କରିବେ । [୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୫ : ୨୪, ମାଥୱ ୧୭ :
୧୮-୧୯] ।

୧୬] ସମୟର ଲେପ ହେବ । [ପ୍ରକାଶିତ ୨୨ : ୫] ।

ଆମ୍ଭେମାନେ କପରି ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଇ ପାରିବା ? [ମାଥୱ ୨୮ : ୧୮-୨୦, ମାର୍କ ୧୭ : ୧୫-୧୭] ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା । [ମାଥୱ ୧୦ :
୩୨-୩୩, ରୋମୀୟ ୧୭ : ୩୨] ।

ମନପରିଶୁଦ୍ଧି କରିବା [ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୮] ।

ତାହାଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା । [ମାଥୱ ୧୦ : ୩୨-୩୩,
ରୋମୀୟ ୧୦ : ୯-୧୦] ।

ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେବା [ପ୍ରେରତ ୨୨:୧୭,
ଯୋହନ ୩:୩-୫, ଗଲୁକ ୩ : ୨୭-୨୯, ରୋମୀୟ ୭ : ୩-୭] ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନଯାପନ
କରିବା [ମାଥୁଉ ୨୮ : ୧୮-୨୦, ଲକ ୭ : ୪୭, ଯୋହନ ୮ :
୩୧-୩୨] ।

ଅତଏବ, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କେଉଁ
ଦିନ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣି
ଥାଅ, କେଉଁ ପ୍ରହରରେ ସ୍ତେର ଆସିବ । ଏହା ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଯେବେ
ଜାଣନ୍ତେ । ତାହାହେଲେ ସେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଇ ଆପଣା ଗୃହରେ ସିନି
କାଟିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମନେ କରୁ ନଥିବ,
ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଅ ଆସିବେ । ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା
ପରିଜନ ମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସମୟରେ ପଡ଼ି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯାହାକୁ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଏପରି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ
ଦାସ କିଏ ? ପ୍ରଭୁ ଆସି ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦାସକୁ ସେ ପ୍ରକାର କରୁ
ଥିବା ଦେଖିବେ, ସେ ଧନ୍ୟ । [ମାଥୁଉ ୨୪ : ୪୨-୪୭] ।

“ଆଦ୍ୟାବଧି ମୋ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକତାର ମୁକୁଟ ରଖା
ଯାଇଅଛି । ତାହା ସେହି ମହାଦିନରେ ନ୍ୟାୟବାନ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା
ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେବେ, ପୁଣି କେବଳ ମୋତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେତେ

ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ସେସମୟକୁ ଦେବେ ।”
[୭ୟ ଖଣ୍ଡ ୪ : ୮] ।

ସେହି ଧାର୍ମିକତାର ମୂକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକତାର ଜୀବନଯାପନ କରୁ । ଧାର୍ମିକ ପିତା
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ
ଜଣାଏ ।

—OWEN COSGROVE

ଭୁବନେଶ୍ଵର ପ୍ରେସ, ନବଭଙ୍ଗପୁର ।

GREAT THINGS

2 Cor. 13 :5

INTRODUCTION :

1. That which is great is above average, important, valuable, precious.
2. The Bible speaks of many great things.
 - a. Great wind.
 - b. Great day.
 - c. Great joy.
3. Please give some thought to the great things that shall be mentioned.

DISCUSSION :

A. God is the Greatest being in all the World (Gen. 1:1).

1. From everlasting to everlasting.
2. He is all powerful.

Christ is the Greatest sacrifice ever offered on Man's behalf (Acts 8:32,33).

1. God so loved the world that he gave his son.
2. Christ died for the sins of all.

The Soul is Man's Greatest possession (Matt. 16:26).

1. Created in God's own image.
2. The soul will never die.

The Gospel contains the Greatest power (Rom. 1:16).

1. Based on the death, burial, and resurrection of Christ.
2. Has the power to save a soul.

The Blood is the World's Greatest Cleanser (1John 1:7).

1. Has power to redeem Man.
2. The Blood of Christ is sinless.

F. The Church is the Greatest institution in all the World (Acts 2:47).

1. Christ established it.
2. The Church is composed of the saved.

G. The name Christian is the World's Greatest Name (Acts 11:26).

1. One takes on himself the name of Christ.
2. To be a Christian one must be Christ-like.

H. The Lord's day is the World's Greatest day (Rev. 1:10).

1. The first day of the week.

2. The scriptural day of worship.

I. **True Worship is the Greatest Honor that Can be paid God (John 4:24).**

1. The Christian must worship God in spirit and in truth.

2. In worship God is glorified and man is renewed.

J. **The Christian life is the Greatest life that one can live (1Tim. 4:8).**

1. The best life morally and spiritually.

2. The Christian is rewarded continually.

K. **The Devil is the World's Greatest Deceiver (1Pet. 5:8).**

1. He is ever seeking whom he may devour

2. Satan controls the majority through his deceit.

L. **Sin is the Greatest Destroyer (Rom. 6:23).**

1. It is continually bringing about disaster.

2. Will not only destroy physically but spiritually as well.

M. **Eternal life is the Greatest prize to ever be offered (Rev. 2:10).**

1. One must be faithful in order to obtain it.

2. All the righteous will receive a crown of life.

CONCLUSION :

1. Take heed as you distinguish the great from the small.

2. Each should strive to be great in the sight of God.

3. God can make one great.

- J. C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)